

ІНСТИТУТ НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ (БАНКРУТСТВА): ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Носатова А.А., студент ННІПП НАВС

*Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри господарсько- правових дисциплін
ННІПП НАВС Гелич Ю.О.*

Разом із науково -технічним прогресом розвивалася й економіка. В ХХІ столітті процес розвитку набрав стрімких темпів. Проте всі ми знаємо, що немає нічого досконалого. Внаслідок фінансової кризи проблема неплатоспроможності, яка ще 20 років тому була невідомою суб'єктам господарювання почала набирати значних обертів. Ця проблема залишається актуальною й до сьогодні. Для міжнародної фінансової кризи, яка впевненими кроками йде по планеті характерними є зниження обсягів виробництва в найрізноманітніших галузях економіки; збільшення кількості неплатоспроможних підприємств, що спричинено зниженням

або повною відсутністю стабільності і правової захищеності даних суб'єктів господарювання.

На теренах України інститут неплатоспроможності (банкрутства) утворився внаслідок формування засад підприємництва. Відповідно до яких, підприємницька діяльність - це самостійна, систематизована, ініціативна, ризикова діяльність суб'єктів господарювання, з метою отримання прибутку.

Інститут неплатоспроможності орієнтований на звільнення ринкової економіки від суб'єктів, які неефективно здійснюють свою підприємницьку діяльність.

Враховуючи стан платоспроможності на державних підприємствах, необхідно звернути увагу на те, що держава як власник майна для поліпшення фінансово -господарського стану цих підприємств застосовує різноманітні заходи щодо відновлення їх платоспроможності, основними з яких є процедура списання податкової заборгованості.

Проаналізувавши законодавство України, яке стосується інституту неплатоспроможності (банкрутства), ми зробили висновки, що: необхідно розрізнити поняття „банкрутство», „неплатоспроможність», яке обумовлено тим, що під банкрутством слід визнавати лише окремий, найбільш серйозний випадок неплатоспроможності, коли неспроможний боржник здійснює каранне діяння, яке завдає шкоду кредиторам, що для підприємства є фінансовою кризою; основоположними причинами виникнення кризи на українських підприємствах, в першу чергу, є перехід від адміністративно-командної системи господарювання до ринкової, а також процеси приватизації та адаптації підприємств до ринкових умов господарювання; збереження стратегічно важливих та підприємств - монополістів, що діють на загальнодержавних ринках, котрі опинилися у фінансовій кризі, доцільно забезпечувати за допомогою санаційних процедур, що повинні фінансуватися за рахунок стратегічного інвестора (власника). Участь держави у цьому процесі можлива у вигляді надання безвідсоткових кредитів, списання або розстрочення податкових боргів, надання державного замовлення або звільнення на деякий час від сплати податків; вдосконаленню механізму державного регулювання в сфері, що розглядається, повинно сприяти упорядкування статистичного (інформаційного) забезпечення;
